

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 10 април 2021 00:50

Долазак Напредњака на власт 2012. године обележен је најавом одлучне борбе против корупције и политичког утицаја тајкуна на наше друштво. О томе најбоље сведочи спектакуларно хапшење М. Мишковића које је било праћено великом медијском кампањом и стварања утиска о непоколебљивој намери СНС-а и А. Вучића да се ухвате у бескомпромисни коштац са најтежим изазовом у нашем друштву: ендемском корупцијом и организованим криминалом.

Након дуготрајног судског процеса власник Делте, М. Мишковић, ослобођен је оптужби, а и борба против корупције и организованог криминала изгубила је на почетном замаху и важности, без обзира што је на конференцијама за штампу у МУП-у, у неколико наврата, изнова најављиван коначни обрачун са организованим криминалом и корупцијом. Показало се да је то израз испразног политичког ритуала који је само део пропагандне изборне машинерије и маркетинга напредњачког режима, као и један од начина њиховог одржавања на власти.

Притиснут многим нерешеним аферама у којима су учествовали истакнути представници актуелне власти и снажном делегитимизацијом парламента и извршне власти након одржаних крњих парламентарних избора, А. Вучић је одлучио да заигра на већ опробану политичку технологију. Опет је покренута велика медијска кампања након хапшења „навијачке групе“, која се неометано бавила трговином дроге и убиствима и то очигледно под окриљем полицијских и државних структура. Следиле су бомбастичне изјаве А. Вучића да и у овој борби против организованог криминала неће бити заштићених и да ће, овога пута, рука правде коначно стићи најодговорније државне и полицијске функционере.

Међутим, на питање о одговорности Небојша Стефановића – обављао је дужност Министра унутрашњих послова у време стварања и јачања криминалне „навијачке групе“ А. Беливука, А. Вучић је дао следећи одговор „Замерио сам му много тога. Нисам од људи који сматрају дасу безгрешни, па да другима не праштам. Нисам ни помислио на

Напредњачка кампања против организованог криминала - неће они сами себе да хапсе

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 10 април 2021 00:50

Небојшу, али на неке друге људе јесам. Њему замерам на **објективној одговорности**, али нико неће бити заштићен ако је учествовао у криминалу“.

Овако постављена објективна одговорност, без реалних и видљивих последица, показује јасно избегавање суштинске одговорности, јер након првог великог медијског удара све је очигледније да ћемо још једном гледати политикантску представу и да неће доћи до наговештаване одговорности државних и полицијских функционера. Посебно што у политичкој пракси развијених демократских друштава, објективна одговорност превасходно повлачи оставку или смену надлежног државног министра – у овом случају Небојше Стефановића. У схватању напредњачке власти објективна одговорност се исказала у новој министарској дужности Небојше Стефановића. То значи да А. Вучић (у то смо се уверили већ неколико пута) неће дати ниједног функционера напредњачког режима, јер би тако показао своју политичку слабост. Адвокат В. Гајић је то јасно означио ставом „неће они да хапсе, јер би морали да хапсе сами себе“.

Већ сада је очито да од објективне одговорности неће бити ништа, јер овај режим се и заснива на апсолутној неодговорности и ниподаштавању владавине права

Већ сада је очито да од објективне одговорности неће бити ништа, јер овај режим се и заснива на апсолутној неодговорности и ниподаштавању владавине права. Принцип објективне одговорности, у овом случају, односи се и на председника А. Вучића, јер је он у неколико наврата хвалио деловање Н. Стефановића као изузетно успешног министра унутрашњих послова. До које мере је он изгубио осећај не само за објективну одговорност може се видети из његовог коментара о прислушкивању. Рекао је да је разговарао са председником српске деснице, Мишом Вацићем и да је „причао са њим, али и са много горима који су опљачкали свој народ. Замислите највећи злочин је што сам разговарао са Вацићем. Не знају шта да кажу. Нема криминала. Он је мене звао хиљаду пута и ја сам му се јавио. Јављао сам се тако стотину пута горим људима, као што су Јеремић и Ђилас, баш у то време, пре или после тога, као и многим другим осведоченим криминалцима“.

За председника А. Вучића није уопште спорно што је био у контакту са многим осведоченим криминалцима, то само показује до које мере је њега обузела бахатост, неодговорност и губљење контакта са реалношћу

За председника А. Вучића није уопште спорно што је био у контакту са многим осведоченим криминалцима, то само показује до које мере је њега обузела бахатост, неодговорност и губљење контакта са реалношћу. У том реалном свету, сведоци смо разобрученог клијентелизма и отворене спреге политичких и полицијских структура са најозлоглашенијом тзв. навијачком групом која је деловала као продужена рука напредњачког режима у време изборних кампања и сузбијања активности опозиције, као и протеста грађана.

При томе се председник А. Вучић непрестано позива на челично пријатељство са председником Кине, Си Ђипингом, који је својевремено као генерални секретар КП Кине водио антикорупцијску акцију у овој земљи. У књизи Александра Новачића „Кинески сан Си Ђипинга“ можемо наћи веома занимљиве податке о резултатима антикорупцијске кампање у овој земљи „ Главна политичка личност која је у првим годинама кампање смењена био је генерал Џо Јанканг, члан Сталног комитета Политбироа.

Од оснивања НР Кине ниједан члан Сталног комитета Политбироа није био процесуиран због корупције. Пре њега су били ухапшени његови блиски сарадници, такође генерали кинеске армије и службе безбедности. Главне оптужбе против генерала Џоуа били су

Напреднак кампања против организованог криминала - неће они сами себе да хапсе

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 10 април 2021 00:50

мутни послови са нафтом, примање мита за напредовање у војној служби, раскашан живот. Пресудом му је конфискована имовина вредна више милијарди јуана. Међу избаченим из партије и касније оптуженима био је и потпредседник Централне војне комисије генерал Ху Цаихоу. Генерал Ху је био највиша војна личност у Кини која је икада оптужена за примање мита. Централна партијска дисциплинска комисија, коју је Си иницирао, испитала је огроман број функционера. После пет година интензивне борбе против корупције саопштено је да је истрага покренута против укупно 2,7 милиона званичника, да је кажњено 1,5 милиона, а осуђено око сто хиљада на строге затворске казне, укључујући и смртне“.

Још један речити пример стварног функционисања објективне одговорности могли смо недавно видети у Немачкој, земљи коју води Ангела Меркел, а управо је А. Вучић ну наводио као његов прави узор у вођењу државних послова. Умешаност двојице изузетно високо позиционираних и добро плаћених посланика ЦДУ у Бундестагу у корупционашку аферу око набавке заштитних маски, скупо је коштао ову странку.

Озбиљним поразом на веома значајним локалним изборима у покрајини Баден-Витенберг и великим падом подршке на савезном нивоу пред предстојеће парламентарне изборе. Наравно да ови посланици нису више чланови ЦДУ (сами су из ње иступили). Ово је пример како функционише политички живот у коме делује поштоване принципа одговорности, што је у нашим политичким приликама апсолутно незамисливо, зато и имамо систем ауторитарне владавине у коме нема одговорности, а јавност нема озбиљан утицај.

Неколико месеци након покретања нове кампање владајућег режима у борби против организованог криминала, она се свела на написе у таблоидима, а захтеви за одговорношћу високо позиционираних државних и полицијских функционера су нестали из наше јавности. Нове афере су увелико покренуте и оне служе да се скрене пажња са најважнијег питања нашег друштва - питања одговорности државних функционера, без чега се не може остварити стабилно и развијено демократско друштво које ће почивати на функционалним институцијама, а не на владавини једног човека.